

ראשון בבא בתרא ו

ואמר לו פרעתיך בזמני אמרתי לא כו'. הוה מני לשנויי הא דקחני
"בחזקת שלא נתן" היינו בתוך זמנו, או בזמנו ואמר "פרעתיך
בתוך הזמן" לדינא מיגו כדפרי' לפני' אבל לאחר זמנו הוי בחזקת
שנתן דבמקום חזקה אמרינן "מה לי לסקר' אך יוחא ליה לשנויי
התם מימר אמר "מי יימר דמחייבי לי
רבנן" דלא תיקשי נמי לאבי' ולרבא :

* לוי' מן האמרי' טפלותי' גוף מני' מני' טפלותי' זמני' כדפרי' גמט' (ג'ים טפלותי' גמט') זמן נפ' מני' א"כ חכ"ן
** ד"ל ד"ר ר' תוס' ד"ל ד"ר ר' תוס' ד"ל ד"ר ר' תוס' (ד"ר ר' תוס' ד"ל ד"ר ר' תוס')

- מסורת הש"ס
- (א) שנועות לה: (ב) שם מאז כחובות פת:
 - (ג) [נערוך ערך לפסח הארזי כפי' כוונתו] :
 - (ד) לפי מהרש"א הד"א :

- הגהות הב"ח
- (א) נב' דאמר ליה פרעתיך בתוך: (ב) שם ומודפ' רב נחמן בארזי' ונאקבעתא דכשורי אמר רב נחמן כי כוי לא הויא חזקה ואמר דמחנה ביה היולטי דאמר ליה אמרתי לבי מפייסם: (ג) שם ואמר רב נחמן אחיך להודרי לא אחיך לכשורי לכשורי אחיך להודרי רב יוסף אמר אחיך להודרי אחיך לכשורי חזקה דאמרי אמר ר' יצ' אפי' אחיך לכשורי לא אחיך להודרי איכא דאמרי אמר רב נחמן אחיך להודרי כלי' ויב' ה"א כאלפסי וע"ש פי' בנמוקי יוסף: (ד) רש"י ד"ה סמך לכוה וכו' את התקנה עדיין נותן מיד: (ה) ר"ה ומודה רב סווא וכו' לימשך יוהר כס"ד: (ו) ד"ה אשיריא וכו' ומי שאין לו אחוה ען עב: (ז) ד"ה דא"ל שמעון לבי מפייסם וכו' תקרה ומעויבה והשויסני כו' ולא אנטרך: (ח) תוס' ד"ה כל וכו' שפרע לא מהימני וכו' דלא מני למימר הא דאמרי לא לויטי לא שלא לויטי כלל: (ט) ד"ה ומודה וכו' שסמך עושה כו"פיה לקרינא וכו' בראש החומה כמו שרגילים:

כל האומר לא לויטי לאומר כו'.
הקשה ה"ר יצחק מה לריך כאן
לטעם כל האומר כו' הא ודאי כיון
שכבר הודה חו לא מהימן לומר שלא
לוח, דבשלמא בשבועות (דף מא):
ושם ד"ה כל) לריך להאי טעמא
שאומר לו מנה לי בידך והלה אומר
להד"מ ואחו עדים ואמרי ראינו ש'וה
ופרע השחא הא דקאמרי סהדי ש'וה
מהימני והא דקאמרי (ח) פרע לא
מהימני דהא חויה קמכחיש להו דאמר
לא לויטי" והאומר "לא לויטי" כאומר
לא פרעתי דמי אבל הכא לא לריך
כלל' ואומר ר"י דאין לריך לאשמועינן
דלא מני למימר האומר "לא לויטי"
לא שלא לוח כלל אלא כאילו לא לויטי
לפי שפרעתי קמ"ל דכאילו אומר "לא
פרעתי" בהדיא: **סמך** לפלגא סמך
לכוה. האי לפלגא חיידי בין לאורך
בין לגובה: **ד"ה** ויב' ויב'
בקרלה ולופסת. תפרי' ר"ח קרבנא
להיבר שלא יאריך החומה יותר שבסוף
אוחו כותל שסמך (פ) ג'י'י' (פ) לקרנא
כלפי כותלו של חבירו **ולופסת** הוי
היבר שלא יגביה הכותל יותר כגון
שעשה היבר בראש החומה לפי
שרגילין לעשות החומה צרה למעלה
שיפלו הגשמים מסוף לחומה ולא ישבו
שם **ומודה רב** שסמך חפרי' הוא היבר
שיאריך עדיין הכותל שבסוף אורך
החומה חינו שוה אלא אבן אחת בולטת
ואחת שוקעת דודאי עדיין יאריכנו
ולקבעתא דכשורי היינו שעשה מקום
הנחת ראשי קורות דמוכה שסופו
להגביה עד שיטור גובה עלייה:
האי

* וצ"י ר' במן ד"ה לא, טאט באאר ה"י אמר קב"ל פלגא ר' נאמן
חבנה
מוצף ר' בונא ר' נחמן
ויואמא דא"י אגמ' ר' בונא ור' מנחם ד' לנב
* צ"י פירוט ח'
* צ"י פירוט ח'
* צ"י פירוט ח'
* צ"י פירוט ח'
* צ"י פירוט ח'
* צ"י פירוט ח'